

וְעַל דָּא וְהָיָה מַחְנִיךְ קְדוּשָׁה, דְּבַעֵי בַר נָשׁ דְּלֹא
 יִסְתַּאב בְּחוּבוֹי, וַיַּעֲבֵר עַל פְּתַנְמֵי אוֹרֵייתָא.
 דְּאִי עָבִיד הָכִי, מְסַאֲבִין לֵיהּ, כְּמַה דְּכְתִיב וְנִטְמַתֶּם
 בָּם, בְּלֹא א'. וְתֵאנָא, מֵאֲתָן וְתִמְנֵא וְאַרְבַּעִין
 שְׁיִיפִין בְּנוּפָא, וְכִלְהוּ אֶסְתְּאֲבִין, כִּד אִיהוּ אֶסְתְּאֲב.
 כְּלוּמַר, כִּד בַּעֵי לְאֶסְתְּאֲבָא.

וְעַל דָּא, וְהָיָה מַחְנִיךְ קְדוּשָׁה. מֵאִי מַחְנִיךְ, אֵלִין
 אֵינִין שְׁיִיפֵי נוּפָא. וְלֹא יִרְאֶה כִּךְ עֲרוֹת דְּבַר,
 מֵאִי עֲרוֹת דְּבַר. עֲרִייתָא נוּכְרָאָה דְּהֵאִי (ס"א)
 דְּמִי דְּבַר רְמוֹ, כְּמַה דְּאוּקִימְנָא. דְּאִי הָכִי, וְשֵׁב
 מֵאַחֲרֵיךְ וְדָאִי. וְעַל דָּא עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא
 תִּגְלֶה. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּכְתִיב עֲרוֹת אָבִיךָ הִיא,
 כְּמַה דְּאוּקִימְנָא.

לשון הקודש

בְּשֵׁהוּא נִטְמָא. כְּלוּמַר, כְּשֵׁהוּא רוּצָה
 לְהִטְמָא.

וְעַל כֵּן וְהָיָה מַחְנִיךְ קְדוּשָׁה. מַה זֶה
 מַחְנִיךְ? אֵלֶּיךָ הֵם אֵיבְרֵי הַגּוֹף. וְלֹא יִרְאֶה
 כִּךְ עֲרוֹת דְּבַר, מַה זֶה עֲרוֹת דְּבַר? עֲרוּה
 נְכַרְיָה שְׁזַה (שְׁזוּא) דְּבַר רְמוֹ, לְדְבַר הַזֶּה,
 כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ. שְׂאֵם כְּךָ, וְשֵׁב מֵאַחֲרֵיךְ
 וְדָאִי. וְעַל כֵּן עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא
 תִּגְלֶה. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂכַתוּב עֲרוֹת
 אָבִיךָ הוּא, כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ.

וְגוֹזְרִים עֲלֵיהֶם כְּמַה גְּזוּרֹת רְעוּת.
 וְכַשְׁהֵם שְׂבִיבִים אֵלֵיהֶם, הִיא מִשְׁבַּרְת הַכּוּחַ
 וְהַתְקַף שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְרַעַת לָהֶם
 מִן הַכּוּל.

וְעַל כֵּן וְהָיָה מַחְנִיךְ קְדוּשָׁה, שְׂעָרִיךְ
 אָדָם שְׂלֵא יִטְמָא בְּחַטָּאֵי וַיַּעֲבֵר עַל
 דְּבָרֵי תוֹרָה. שְׂאֵם הוּא עוֹשֶׂה כְּךָ,
 מִטְמָאִים אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוּב וְנִטְמַתֶּם
 בָּם, בְּלֵי א'. וְלִמְדֵנוּ, מֵאֵתִים אֲרַבְעִים
 וְשִׁמּוֹנָה אֵיבְרִים בְּגוֹף, וְכֻלָּם נִטְמָאִים

תָּאנָא, עַל תְּלַת מַלְיָן מְתַעֲבָבִין יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלּוֹתָא. עַל דְּעַבְדִּין קָלְנָא בְּשִׁכְנֵתָא
 בְּגִלּוֹתָא. וּמְהֵדְרֵי אֲנַפֵּייהוּ מִן שְׁכִינְתָא, וְעַל
 דְּמִסְאֲבֵי גֵרְמִייהוּ קָמֵי שְׁכִינְתָא. וְכִלְהוּ אוֹקִימְנָא
 בְּמִתְנִיתָא דִּילָן.

רַבִּי אַבָּא, הָוָה אָזִיל לְקַפּוּטְקֵיָא, וַהֲוָה עִמִּיהָ רַבִּי
 יוֹסֵי. עַד דַּהֲוּוּ אֲזִילֵי, חָמוּ חַד בַּר נָשׁ, דַּהֲוָה
 אֶתִּי, וְרָשִׁימָא חַד בְּאַנְפּוּי. אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִסְטִי
 מִהָאֵי אוֹרְחָא, דִּהָא אֲנַפּוּי דְדִין אֶסְתִּידוּ עָלֵיהָ,
 דְּעָבַר בְּעֲרִייתָא דְאוֹרֵייתָא, בְּגִינֵי כֵךְ אֶתְרָשִׁים
 בְּאַנְפּוּי. אָמַר לִיהָ רַבִּי יוֹסֵי, אֵי הָאֵי רָשִׁימָא הָוָה
 לִיהָ כֵּךְ הָוָה יַעֲנֹקָא, מָאֵי עֲרִייתָא אֶשְׁתַּבַּח בֵּיהָ.
 אָמַר לִיהָ, אָנָּא חֲמִינָא בְּאַנְפּוּי, דְּאֶסְתִּידוּ
 בְּעֲרִייתָא דְאוֹרֵייתָא.

לשון הקודש

איש אחד שהיה בא עם רשם אחד
 בפניו. אמר רבי אבא, נסטה מהדרך
 הזו, שהרי פניו של זה מעידים עליו
 שעבר על ערוה של התורה, כי כך רשום
 בפניו. אמר לו רבי יוסי, אם הרשם הזה
 היה לו פשהיה תינוק, איזו ערוה תמצא
 בו? אמר לו, אני רואה בפניו שמעידים
 על ערוה של התורה.

למדנו, על שלשה דברים
 מתעבבים ישראל בגלות: על
 שעושים קלון בשכינה בגלות,
 ומחזירים פניהם מהשכינה, ועל
 שמטמאים את עצמם לפני השכינה,
 ואת כלם בארנו במשנתנו.
 רבי אבא היה הולך לקפוטקיא, והיה
 עמו רבי יוסי. עד שהיו הולכים, ראו

קָרָא לִיה רַבִּי אַבָּא, אָמַר לִיה אִימָא מְלָה, הָאִי
 רְשִׁימָא דְאַנְפִּיךָ, מַה הוּא. אָמַר לֹן,
 בְּמַטְוֵתָא מַנְיִיכוּ, לָא תַעֲנִישׁוּ יַתִּיר לְהֵוּא בַר נָשׁ,
 דְהָא חוֹבוֹי קָא גָרְמוּ לִיה. אָמַר רַבִּי אַבָּא מַהוּ.
 אָמַר לִיה, יוֹמָא חַד הַוִּינָא אָזִיל בְּאַרְחָא אֲנִי
 וְאַחֲתִי, שְׂרִינָא בְּחַד אוֹשְׁפִיזָא, וְרוֹינָא חֲמָרָא, וְכָל
 הַהוּא לִילָא אַחֲדָנָא בְּאַחֲתִי. בְּעַפְרָא קַמְנָא,
 וְאוֹשְׁפִיזָא קָטַט בְּחַד גַּבְרָא, עֵיילָנָא בִינֵיהוּ, וְקָטְרוּ
 לִי דָא מַהֲאִי גִיסָא, וְדָא מַהֲאִי גִיסָא, וְרְשִׁימָא דָא
 הָזָה עֵייל לְבִי מוֹחָא, וְאַשְׁתּוּכְנָא עַל יְדָא דְחַד
 אַסְיָא דְאִית בְּעוֹנוּ.

אָמַר לִיה, מָאן הוּא אַסְיָא. אָמַר לִיה, רַבִּי
 שְׁמֵלָאִי הוּא. אָמַר לִיה מָאִי אַסְוֹתָא יְתִב
 לְךָ. אָמַר לִיה אַסְוֹתָא דְנַפְשָׁא. וּמַהֲהוּא יוֹמָא
 אַחֲדָרְנָא בְּתַשׁוּכְתָּהּ. וּבְכָל יוֹמָא חַוִּינָא אַנְפָּאִי בְּחַד

לשון הקודש

המלון התקוטט עם איש אחר, ונגנבתי ביניהם, וקשרו אותי זה מצד זה וזה מצד זה, והרשם הנה היה נכנס למת, ונצלתי על ידי רופא אחד שיש בתוכנו.

אמר לו, מי הרופא? אמר לו, זה רבי שמלאי. אמר לו, איזו רפואה נתן לך? אמר לו, רפואת הנפש. ומאותו יום חזרתי בתשובה. ובכל יום אני רואה את

קרא לו רבי אבא, אמר לו, אמר דברך, הרשם הנה שבפניך מה זה? אמר להם, בבקשה מכם, אל תענישו יותר את אותו אדם, שהרי חטאיו גרמו לו. אמר רבי אבא, מהו? אמר לו, יום אחד הייתי הולך בדרך אני ואחותי, ושהינו במלון אחד ושתינו יזג, וכל אותו הלילה אחותי באחותי. בבקר קמנו, ובעל בית

חִיזוּ, וּבְכִינָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, דְּהוּא רַבּוֹן
 עֲלָמִין עַל הַהוּא חוֹבָתָהּ. וּמֵאֵינּוֹן דְּמַעֲיִן אֶסְחִינָא
 אֲנַפְּאֵי. אָמַר רַבִּי אַבְּא, אִי לָאוּ דְאַתְּמִנַע מִנְּךָ
 תְּשׁוּבָה, אֲעֵבְרָנָא מֵאַנְפְּךָ הַהוּא רְשִׁימָא. אֲבָל
 קָרִינָא עֲלִידָּהּ, ^(ישעיה ו) וְסָר עֲוֹנְךָ וְחַטָּאתְךָ תִּכְפֹּר.
 אָמַר לִיהִ, תִּלְת זְמַנִּין אֵימָא. אָמַר לִיהִ תִּלְת זְמַנִּין,
 וְאַתְעֵבֵר רְשִׁימָא.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, וְדַאי מְאָרְךָ הָא בָּעָא לְאַעְבְּרָא
 מִנְּךָ, דְּוַדַּאי בְּתִשׁוּבָה אֲשֶׁתִּכְחַת. אָמַר לִיהִ,
 נְדַרְנָא מֵהֵאֵי יוֹמָא לְאַתְעֵסְקָא בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָא
 וְלִילֵיָא. אָמַר לִיהִ, מַה שְׂמִךְ. אָמַר לִיהִ אֶלְעֶזֶר.
 אָמַר לִיהִ אֵל עֶזֶר, וְדַאי שְׂמָא גָרִים, דְּאַלְהָךָ
 סִייעָךָ, וְהָוָה בְּסַעְדָּךָ, שְׂדֵרִיהִ רַבִּי אַבְּא וּבְרַכִּיָּה.

לשון הקודש

והרשם עבר.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, וְדַאי אֲדוֹנָךְ רַצָּה
 לְהַעֲבִירוּ מִפְּךָ, שְׁוַדַּאי נִמְצְאתָ בְּתִשׁוּבָה.
 אָמַר לוֹ, נְדַרְתִּי מֵהַיּוֹם הַזֶּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָה
 יוֹמָם וְלֵילָה. אָמַר לוֹ, מַה שְׂמִךְ? אָמַר לוֹ,
 אֶלְעֶזֶר. אָמַר לוֹ, אֵל עֶזֶר, וְדַאי שְׁהַשֵּׁם
 גָרִים שְׂאֵלְקִיךָ סִיעַ לְךָ וְהָיָה בְּעוֹרְךָ. שְׁלַח
 אוֹתוֹ רַבִּי אַבְּא וּבְרַךְ אוֹתוֹ.

פְּנִי בְּמַרְאָה אַחַת, וְאֲנִי בּוֹכָה לְפָנֶי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רַבּוֹן הָעוֹלָמִים,
 עַל אוֹתוֹ הַחַטָּא, וּמֵאוֹתָן דְּמַעוֹת רַחֲמֵי
 פְּנִי. אָמַר רַבִּי אַבְּא, אִם לֹא שְׁנַמְנַעָה
 מִפְּךָ תְּשׁוּבָה, הֵייתִי מַעֲבִיר מִפְּנִיךָ אֶת
 אוֹתוֹ הַרְשָׁם, אֲבָל אֲנִי קוֹרָא עֲלִידָּהּ, ^{(ישעיה}
 ו) וְסָר עֲוֹנְךָ וְחַטָּאתְךָ תִּכְפֹּר. אָמַר לוֹ,
 אָמַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. אָמַר לוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

לְזַמְנָא אַחְרָא, הָוּה רַבִּי אַבְא אָזִיל לְגַבֵּי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, עָאל בְּמֵאתִיה, אֲשַׁכְּחִיה דְּהָוָה
 יְתִיב וְדַרְיֵשׁ, (תהלים צב) אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא
 יִבִּין אֶת זֹאת. אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְגו', כַּמָּה טַפְשִׁין
 אִינוּן בְּנֵי עֲלָמָא, דְּלֹא מִשְׁגִּיחִין וְלֹא יֵדְעִין וְלֹא
 מְסַתְּפְלִין לְמַנְדַּע אֲזַרְחֵי דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, עַל
 מַה קִּיַּיְמִין בְּעֲלָמָא. מָאן מְעַכְב לְהוּ לְמַנְדַּע,
 טַפְשׁוּתָא דְלַהוֹן. בְּנִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֲזַרְיִיתָא,
 דְּאִילוּ הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֲזַרְיִיתָא יִנְדְּעוּן אֲזַרְחֵי
 דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת, דְּלֹא מְסַתְּבַל וְלֹא
 יֵדַע (דף ע"ו ע"א) גִּימוּסֵי הַזֹּאת בְּעֲלָמָא. (דף ע"ב על
 ג) דְּדָאִין עֲלָמָא בְּדִינוּי וְתַמָּאן לְדִינוּי דְּהֵאִי זֹאת,
 דְּמָטָאן עַל בְּנֵי נְשָׂא דְאִינוּן זַפְּאִין, וְלֹא מָטָאן עַל
 רְשִׁיעֵיָא חֵיבִין, דְּעַבְרִין עַל פְּתַנְמֵי אֲזַרְיִיתָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

מי מעכב אותם לדעת? טפשותם,
 כי לא עוסקים בתורה. שאלו עוסקים
 בתורה, היו יודעים את דרכי הקדוש
 בְּרוּךְ הוּא.

וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת, שְׁלֵא מְתַבּוֹנֵן
 וְלֹא יוֹדַע הַתְּנַהּגוּת שֶׁל זֹאת בְּעוֹלָם. (שאף
 על ג) שָׂדֵן אֶת הָעוֹלָם בְּדִינוּי וְרוּאִים אֶת
 דִּינֵיהָ שֶׁל זֹאת הוּוּ שְׁמַנְיָעִים לְבְנֵי אָדָם,

בַּפֶּעַם אַחֲרַת הָיָה רַבִּי אַבְא הוֹלֵךְ אֶל
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, נִכְנַס לְעִירוֹ, מָצָא אוֹתוֹ
 שֹׁהֵיָה יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ (תהלים צב) אִישׁ בְּעַר
 לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת. אִישׁ
 בְּעַר לֹא יֵדַע וְגו', כַּמָּה טַפְשִׁים אוֹתָם
 בְּנֵי הָעוֹלָם שְׁלֵא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים
 וְלֹא מְסַתְּפְלִים לְדַעַת אֶת דְּרָכֵי הַקּוֹדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עַל מַה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם,

דְּכַתִּיב, (תהלים צב) בְּפְרוּחַ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב וְגו'. דְּהֵאֵי
 עֲלָמָא יִרְתִּין לִיה בְּכָל סְטְרוֹי, וְדִינִין לָא מָטוּן עָלוֹי
 בְּהֵאֵי עֲלָמָא. וְאַלְמָלָא דְדוּד מְלָפָא אוֹדְעִיה
 בְּסוּפִיה דְקָרָא, לָא יִדְעִין, דְּכַתִּיב לְהַשְׁמִדֵם עֲדֵי
 עַד, לְשִׁיפְצָאָה לְהוֹן מִהֵוּא עֲלָמָא, וְלִמְהֵוּי עֲפָרָא
 תַּחוּת רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, דְּכַתִּיב, (מלאכי ג) וְעִסּוֹתֶם
 רִשְׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם.

תַּוּ פְּתַח וְאָמַר, (איוב טז) וַיָּקָם בִּי כַּחֲשִׁי בְּפָנַי יַעֲנֶה.
 בְּמַאי קָא מֵיִרִי. אֶלָּא, זַכָּאָה חוֹלְקִיה דְּבֵר נָשׁ
 דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיטָא, לְמַנְדַּע אוֹרְחוֹי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיטָא, כְּאֵלוֹ
 אִשְׁתַּדַּל בְּשָׁמִיָּה מִמֶּש. מַה שָׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עָבִיד גִּימוּסִין. אוֹף אוּרֵיטָא הָכִי נָמִי. תָּא
 חַזֵּי, הֵאֵי מָאן דְּעֵבֵר עַל פְּתַגְמֵי אוּרֵיטָא, אוּרֵיטָא

לשון הקודש

הצדיקים, שכתוב (מלאכי א) ועסותם רשעים
 כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם.

עוד פתח ואמר, (איוב טז) ויקם בי כחשי
 בפני יענה. במה מדבר? אלא אשרי
 חלקו של אדם שמשתדל בתורה לדעת
 את דרכי הקדוש ברוך הוא. שכל מי
 שמשתדל בתורה, כאלו השתדל בשמו
 ממש. מה שמו של הקדוש ברוך הוא
 עושה הנהגות, אף התורה גם כן. בא

שם צדיקים, ולא מגיעים על הרשעים
 החיבים שעוברים על דברי התורה,
 שכתוב בפרוח רשעים כמו עשב וכו'.
 שאת העולם הזה הם יורשים אותו בכל
 צדדיו, והדינים לא מגיעים אליהם
 בעולם הזה. ואלמלא שדוד המלך הודיע
 אותו בסוף הכתוב, לא היינו יודעים,
 שכתוב להשמדם עדי עד, להשמדם
 מאותו העולם, ושיהיו עפר תחת רגלי

סִלְקָא וְנִחְתָּא וְעֵבְדָא בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ רְשִׁימוֹן בְּאַנְפוֹי,
בְּגִין דִּי־סִתְּכִלּוֹן בֵּיהּ עֲלָאי וְתַתָּאי, וְכִלְהוּ אוֹשְׁדָן
לְוֹטִין עַל רִישִׁיהּ.

וְתֵאנָא, כָּל אֵינּוֹן עֵינֵי יְיָ, דְאֵזְלִין וְשִׂאֲטִין
בְּעֵלְמָא לְמַנְדַּע אוֹרְחוֹי דְבְּנֵי נָשָׂא,
כְּלַהוֹן זְקַפִּין עֵינִין, וּמִסִּתְּכִלּוֹן בְּאַנְפוֹי דֶּה־הוּא בַר
נָשׁ, וְחֲמָאן לְהוּ, וְכִלְהוּ פִתְחִין עֲלִיהּ ווי ווי. ווי
לִיהּ בְּתַאי עֲלְמָא, ווי לִיהּ בְּעֵלְמָא דְאֲתֵי. אִסְתְּלְקוּ
מִסּוֹתְרֵינִיהּ דְּפִלְגֵינָא, דֶּה־א סִּהְדוֹתָא בְּאַנְפוֹי, וְרוּחָא
דְּמִסְאָבָא שְׂרִיא עֲלוֹי. וְכָל אֵינּוֹן יוֹמִין דְּאִשְׁתְּכַח
רְשִׁימוֹ בְּאַנְפוֹי לְסִהְדוֹתָא, אִי אוֹלִיד בַּר, אִשְׁלִיף
לִיהּ רוּחָא מִסְטָרָא דְּמִסְאָבָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן חֵיבֵי
דְרָא, תְּקִיפֵי אַנְפִּין, דְּמֵאֲרִיהוֹן שְׂבִיק לְהוֹן בְּתַאי
עֲלְמָא, לְשִׁיעָאָה לְהוּ בְּעֵלְמָא דְאֲתֵי.

לשון הקודש

פּוֹתְחִים עֲלוֹי: וי וי. אוי לו בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְאוֹי לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. הַסִּתְּלְקוּ מִסְבִּיב
לְפִלוּנֵי, שְׁהָרֵי עֲדוֹת בְּפָנָיו, וְרוּחַ טְמֵאָה
שׁוֹרְהָ עֲלוֹי. וְכָל אוֹתָם יָמִים שְׁנַמְצָא
רִשְׁם בְּפָנָיו לְעֲדוֹת, אִם מוֹלִיד בֶּן, הוּא
שׁוֹלֵף לוֹ רוּחַ מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְאֵלוֹ הֵם
הַרְשָׁעִים שֶׁל הַדּוֹר, עוֹי הַפְּגָמִים, שְׂרַבּוּנָם
עוֹיב אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַשְׁמִידֵם
לְעוֹלָם הַבָּא.

וְרֵאָה, מִי שְׁעוֹבֵר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה,
הַתּוֹרָה עוֹלָה וַיּוֹרֶדֶת וְעוֹשֶׂה בְּאָדָם
רְשׁוּמִים בְּפָנָיו, כְּדֵי שִׁסְתְּכִלוּ בּוֹ
עֲלוֹינִים וְתַחְתּוֹנִים, וְכֻלָּם שׁוֹפְכִים
קְלָלוֹת עַל רֵאָשׁוֹ.

וְלַמַּדְנֵי, כָּל אוֹתָם עֵינֵי הֵי שְׁהוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם לְדַעַת אֶת הַרְכֵי בְּנֵי
אָדָם, כָּלָם זוֹקְפִים עֵינִים וּמִסִּתְּכִלִּים
בְּפָנֵי אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְרוֹאִים אוֹתָם, וְכֻלָּם

תְּנִינִן, הֵאֵי צַדִּיקָא וּפָאָה דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא
 יִמָּמָא וְלִילֵיא, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשִׁיךְ
 עָלֶיהָ תַּד חוּטָא דְחֶסֶד, וְאַתְרָשִׁים לִיה בְּאַנְפוּי,
 וּמַהֲהוּא רְשִׁימָא דְחִלִּי עֲלָאי וְתַתָּאי. הָכִי נָמִי
 מָאן דְעֵבֵר עַל פְּתַנְגְּמֵי אוּרֵייתָא, מְשַׁכָּאן עָלֶיהָ
 רוּחָא דְמִסְאָבָא, וְאַתְרָשִׁים לִיה בְּאַנְפוּי, וּמְנִיָּה
 עֶרְקִין עֲלָאי וְתַתָּאי. וְכֹלָא מְכַרְזֵי עָלֶיהָ, אֶסְתַּלְקוּ
 מִסְתַּרְגִּיָּה דְפִלְגֵיָּא, דְעֵבֵר עַל פְּתַנְגְּמֵי אוּרֵייתָא,
 וְעַל פְּקוּדֵי דְמְאֲרִיָּה, וְזֵי לִיה, וְזֵי לְנַפְשִׁיהָ. הֵאֵי
 אֲשֶׁלִּיף רוּחָא דְמִסְאָבָא, דְאַשְׁתַּכַּח עֲמִיָּה, וְאוּרִית
 לִיה לְבָרִיָּה, וְהֵאֵי הוּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לִית
 לִיה בֵּיָּה חוּלְקָא, וְשָׁבִיק לִיה, לְשִׁיעָאָה לִיה
 לְעֵלְמָא דְאֲתֵי.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, שְׁפִיר קְאָמְרַת, מִנָּא לָךְ
 הֵאֵי. אָמַר לִיה הָכִי אוּלִיפְנָא. וְאוּלִיפְנָא,

לשון הקודש

וּתְחַתּוּנִים, וְכֹלָם מְכַרְזֵים עָלֵיו: הֶסְתַּלְקוּ
 מִסְבִּיב לְפִלּוּנֵי, שְׁעֵבֵר עַל דְבָרֵי תוֹרָה
 וְעַל מִצְוֹת רַבּוֹנוּ. אוּי לֹא וְאוּי לְנַפְשׁוֹ הָרִי
 שְׁלַף רוּחַ טְמֵאָה שְׁנִמְצָאָת עִמּוֹ וְהוֹרִישָׁהּ
 לְבָנוּ, וְהוּוּ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ בּוֹ
 חֵלֶק, וְעוֹזֵב אוֹתוֹ לְהַשְׁמִידוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.
אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, יִפָּה אֲמַרְתָּ, אָבֵל

שְׁנִינֵנוּ, הַצַּדִּיק הַזֶּה שְׁמַשְׁתַּדַּל
 בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מוֹשִׁיךְ עָלָיו חוּטָא אֶחָד שֶׁל חֶסֶד וְנִרְשָׁם לוֹ
 בְּפָנָיו, וּמֵאוֹתוֹ רָשָׁם פּוֹחַדִּים עָלֵינוּנִים
 וְתַחַתּוּנִים. כִּךָּ גַם מִי שְׁעוֹבֵר עַל דְבָרֵי
 תוֹרָה, מוֹשָׁכִים עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה וְנִרְשָׁם
 לוֹ בְּפָנָיו, וּמִמֶּנּוּ בּוֹרְחִים עָלֵינוּנִים

דְּהֵאֵי יְרוּתָא בִישָׁא, אַחְסִינוּן פְּלָהוּ בְנוֹי, אִי לָא
 יְתוּבוּן, דְּהָא לִית מְלָה קַיִמָא קַמִּי תְשׁוּבָה. וְאַנָּא
 הָבִי אוֹלִיפְנָא, דְּאַסְוּוּתָא דָּא יַהֲבוּ לִי זְמַנָּא חֲדָא,
 דְּהוּינָא רְשִׁים בְּאַנְפָּאי, וְיוֹמָא חַד הוּינָא אָזִיל
 בְּאוּרְחָא, וְאַעֲרַעְנָא בְּחַד זַפְּאָה, וְעַל יְדוּי אַתְעַפְּר
 מִנְּאֵי הַהוּא רְשִׁימָא. אָמַר לִי, מַה שְׂמָךְ. אָמַר לִיה
 אֲלַעְזָר, וְקָרִי עָלִי אֲלַעְזָר אַחְרָא. אָמַר לִיה, בְּרִיךְ
 רַחֲמֵנָּא, דְּחִמֵּנָּא לָךְ, וְזַכִּינָּא לְמַחְמֵי לָךְ בְּהֵאֵי.
 זַפְּאָה חוֹלְקָךְ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתֵי, (אָמַר
 לִיה) אָנָּא הוּא דְּאַעֲרַעְנָא לָךְ.

אַשְׁתַּטַּח קַמִּיה, אִיְתִיה לְבִיתִיה, אַתְקִין קַמִּיה
קוֹרְטִיסָא (ס"א מַרְכּוּסָא) **דְּנַהֲמָא, וּבִשְׂרָא**
דְּעַגְלָא תְּלִיתָאָה. בְּתַר דְּאַכְלוּ, אָמַר לִיה תְּהוּא
גַּבְרָא, רַבִּי, אִימָא לִי חַד מְלָה, חֲדָא תוֹרְתָא
סוּמְקָא אִית לִי, אִימָא דְּעַגְלָא דְּבִישְׂרָא דָּא

לשון הקודש

אֲמַרְתִּי לוֹ, אֲלַעְזָר, וְקָרָא עָלִי אֲלַעְזָר
 אַחֵר. אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׂרָאִיתִי
 אוֹתָךְ וְזַכִּיתִי לְרֵאוּתָךְ בְּזוּה. אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (אָמַר לוֹ) אָנִי
 הוּא שְׂפַגְשֵׁתִי בְּךָ.

הַשְׁתַּטַּח לְפָנָיו וְהִבִּיאֹ לְבֵיתוֹ. הִתְקִין
 לְפָנָיו חֲלַת (מַרְכּוּסָא) לְחֵם וּבִשְׂרָא שֶׁל עַגְלָה
 מְשֻׁלָּשֶׁת. אַחֵר שְׂאֲכְלוּ, אָמַר לוֹ אוֹתוֹ

מִנֵּי לָךְ אֵת זֶה? אָמַר לוֹ, כִּךָ לְמַדְתִּי,
 וְלְמַדְתִּי שְׁהִירְשָׁה הָרַעָה הוּוּ יוֹרְשִׁים כָּל
 בְּנוֹי, אִם לֹא שִׁנְשׁוּבוּ, שְׁחֵרִי אִין דְּבַר
 שְׁעוּמַד לְפָנֵי תְשׁוּבָה. וְאַנִּי כִּךָ לְמַדְתִּי,
 שְׂרַפּוּאָה זֹו נִתְּנוּ לִי פַעַם אַחֲרַת, שְׁהִיְתִי
 רְשׁוּם בְּפָנֵי, וַיּוֹם אַחֲרַת הִיְתִי הוֹלְךָ
 בְּדַרְךָ וּפְגַשְׁתִּי צַדִּיק אַחֲרַת, וְעַל יְדוּ עֵבֶר
 מִמֵּנּוּ אוֹתוֹ הָרְשָׁם. אָמַר לִי, מַה שְׂמָךְ?

דְּאֵכִילָנָא, וְיִזְמָא חַד עַד לָא אֶתְעַבְרַת וְאוֹלִידַת,
 אִזְלָנָא בִּתְרָאָה לְמַרְעָא לְמַדְבְּרָא, עַד דְּדַבְרָנָא לָהּ
 אֶעְבַר קָמָא חַד גַּבְרָא, אָמַר לִיהּ, מַה שְׂמָה
 דְּתוֹרְתָא דָּא. אָמִינָא, מִן יִזְמָא דְּאֶתְיִלִידַת לָא
 קָרִינָא לָהּ בְּשִׁמָּא. אָמַר לִיהּ, בַּת שְׁבַע אִם שְׁלֹמָה
 אֶתְקַרִי, אִי תִזְכָּה לְכַפְרָה. וְאַנָּא בְּעוֹד דְּאֶתְדַבְרָנָא
 רִישָׁא, לָא חֲמִינָא לִיהּ, וְחִינְכָּא מִהֵוּא מְלָה. (דף

ע"ו ע"ב)

וְהַשְׂתָּא דְּזִכְיָנָא בְּאוֹרֵייתָא, אֶתְעַרְנָא עַל הַהִיא
 מְלָה, וּמִן יִזְמָא דְּאֶתְפְּטֵר רַבִּי שְׁמֵלָאִי
 מִהַכָּא, לָא הָוָה בַּר נָשׁ דִּינְהִיר לָן בְּאוֹרֵייתָא
 כְּוֹתִיָּה. וְאַנָּא דְּחִילָנָא לְמִימַר מְלָה דְּאוֹרֵייתָא
 דְּלָא אוֹלִיפְנָא. וּמְלָה דָּא דְּאֶסְתַּכְּלָנָא דְּמְלָה
 דְּחַכְמָתָא הִיא, וְלָא יִדְעָנָא. אָמַר לִיהּ, וְדָאִי מְלָה
 דְּחַכְמָתָא הִיא, וְרַמְיָא עֲלָאָה הִיא לְעִילָא וּלְתַתָּא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

תּוֹכְחָה לְכַפְרָה. וְאַנִּי, בְּעוֹד שֶׁהַחֲזוֹרְתִי
 אֶת רֵאשִׁי, לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ, וְצַחֲקוֹתִי
 מֵאוֹתוֹ הִדְבַר.

וְעַכְשָׁיו שׁוֹכְבִיתִי בַּתּוֹרָה, הַתְעוֹרְרַתִי עַל
 הַדְּבָר הַהוּא, וּמִיּוֹם שֶׁנִּפְטַר מִכָּאן רַבִּי
 שְׁמֵלָאִי, לֹא הָיָה אִישׁ שְׂאִיר לָנוּ בַּתּוֹרָה
 כְּמוֹתוֹ, וְאַנִּי פְּחַדְתִּי לֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה
 שְׁלֹא לְמַדְתִּי. וְהַדְּבָר הַזֶּה שֶׁהִסְתַּכְּלִיתִי
 שְׂדֵבֵר חֲכָמָה הוּא, וְלֹא יִדְעַתִּי אָמַר לוֹ,

הָאִישׁ: רַבִּי, אָמַר לִי דְבַר אַחֵר, פְּרָה
 אֶדְרָמָה יֵשׁ לִי, אִמּוֹ שֶׁל הַעֲגֹל שְׂאֵת
 בְּשָׂרוֹ זֶה עֵתָה אֶכְלֶנּוּ, וַיּוֹם אַחַד טָרָם
 שֶׁהִתְעַבְּרָה וְהוֹלִידָה, הִלְכִיתִי אַחֲרֶיהָ
 לְמַרְעָה בַּמִּדְבָּר, בְּעוֹד שְׂאִנִּי מְנַהֵג
 אוֹתָהּ עֵבֶר לְפָנַי אִישׁ אַחֵר, אָמַר לִי,
 מַה שְׂמָה שֶׁל הַפְּרָה הַזֹּאת? אָמַרְתִּי, מִיּוֹם
 שֶׁנּוֹלְדָה לֹא קָרָאתִיהָ בְּשֵׁם. אָמַר לִי,
 הִיא נִקְרָאת בַּת שְׁבַע אִם שְׁלֹמָה, אִם

אָבֵל תָּא חַוִּי, בֵּת שִׁבְעַ אֶתְקָרִי מִמֶּשׁ בְּרֹא
 דְּחֻכְמָתָא. בְּגִין כְּךָ כְּתִיב בְּהַ פְּלֵא בְּשִׁבְעַ.
 שִׁבְעַ פְּרוֹת. שִׁבְעַ שְׂרָפוֹת. שִׁבְעַ הַזְּאוֹת. שִׁבְעַ
 כְּבוֹסִים. שִׁבְעַ טְמֵאִים. שִׁבְעַ טְהוֹרִים. שִׁבְעַ כְּהֻנִּים.
 וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּחוֹשְׁבְּנָא דְהָא כְּתִיב, וַיְדַבֵּר יי' אֶל
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַגּו'. וְשִׁפִּיר קֹאמֵר הֵהוּא גִבְרָא, דְאָמַר
 בֵּת שִׁבְעַ, וְכֻלָּא רֹזָא דְחֻכְמָתָא הִיא.
 אָמַר לִיה, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשָׁמְעֵנָא מְלָה דָא. בְּרִיךְ
 הוּא דְהָא אֶקְדִּים לִי שְׁלָם בְּקַדְמֵיתָא, לְמִזְבִּי
 לְהֵאִי. דְכְּתִיב (ישעיה נז) שְׁלֹם שְׁלֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב
 אָמַר יי'. אֲנָא פִּד הוּינָא רַחוּק, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶקְדִּים לִי שְׁלָם לְמִתְּוֵי קְרוֹב. קְרָא עָלֵיהּ רַבִּי
 אַבְא, (שמואל א כה) אַתָּה שְׁלֹם וּבֵיתְךָ שְׁלֹם וְכֻלָּא אֲשֶׁר
 לְךָ שְׁלֹם.

 לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שֶׁל חֻכְמָה.

אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁשָּׁמַעְתִּי דְבַר
 זֶה, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֲרִי הַקְּדִים לִי שְׁלֹם
 בְּרֵאשׁוֹנָה לְזִכּוֹת לְזֶה, שְׁכָתוֹב (ישעיה נז)
 שְׁלֹם שְׁלֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר ה'.
 כְּשֶׁאֲנִי הֵיטֵי רַחוּק, הַקְּדִים לִי הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹם לְהֵיוֹת קְרוֹב. קְרָא עָלָיו
 רַבִּי אַבְא, (שמואל א-כה) אַתָּה שְׁלֹם וּבֵיתְךָ
 שְׁלֹם וְכֻלָּא אֲשֶׁר לְךָ שְׁלֹם.

וְדָאִי שְׁזַהוּ דְבַר חֻכְמָה, וְרַמְזוּ עֲלֵיוֹן הוּא
 לְמַעְלָה וְלְמַטָּה.

אָבֵל בֵּא רָאָה, בֵּת שִׁבְעַ נְקֵרָאת מִמֶּשׁ
 בְּסוּד הַחֻכְמָה, מִשּׁוֹם כְּךָ כְּתוּב בְּהַ
 הַכַּל בְּשִׁבְעַ: שִׁבְעַ פְּרוֹת, שִׁבְעַ שְׂרָפוֹת,
 שִׁבְעַ הַזְּאוֹת, שִׁבְעַ כְּבוֹסִים, שִׁבְעַ
 טְמֵאִים, שִׁבְעַ טְהוֹרִים, שִׁבְעַ כְּהֻנִּים.
 וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּחוֹשְׁבֹן, שְׁכָתוֹב וַיְדַבֵּר
 ה' אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַגּו'. וַיְפַה אָמַר אוֹתוֹ
 הָאִישׁ שֶׁאָמַר בֵּת שִׁבְעַ, וְהַכַּל הוּא סוּד

עֲרוֹת אַחֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה. (ויקרא ח"י) רַבִּי חֵיָא
 פָּתַח, וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֹתוֹ בֵּת אָבִיו
 אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְגו'. תַּפְּנֵן תַּנִּינֵן,
 מָאָה וּתְלָתִין שָׁנִין, אֶתְפַּרְשׁ אָדָם מֵאַתְתִּיחַ, וְלֹא
 הָוָה אוֹלִיד. מִדְּקַטְל קִינ לְהַכֵּל, לֹא בָעָא אָדָם
 לְאִזְדַּוּוּנָא בְּאַתְתִּיחַ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִשְׁעַתָּא
 דְּאַתְגְּזַר עָלֶיהָ וְעַל כָּל עַלְמָא מוֹתָהּ, אָמַר, אֲמַאי
 אָנָּא אוֹלִיד לְבַעַתוֹתָא. מִיַּד אֶתְפַּרְשׁ מֵאַתְתִּיחַ.

וּתְרִין רוּחִין נוֹקְבִין, הֵווּ אֶתְיִין וְאִזְדַּוּוּנֵן עִמּוּחַ,
 וְאוֹלִידוֹ. וְאִינֵן דְּאוֹלִידוֹ הֵווּ מִזִּיקִין
 דְּעַלְמָא, וְאֶקְרוּן נְגַעֵי בְּנֵי אָדָם. וְאַלִין סָאטֵן לְבְנֵי
 אָדָם, וְשִׁרְיִין בְּפִתְחָא דְּבֵיתָא, וּבְבִירָאֵי, וּבְכַתְּבֵי
 כֶּסֶף. וְעַל דָּא בַר נָשׁ, דְּאַשְׁתַּכַּח בְּפִתְחָא דְּבֵיתִיהּ
 שָׂמָא קְדִישָׁא שְׂדֵי בְּכַתְרִין עַלְאִין, כְּלָחוּ עַרְקָאן

לשון הקודש

לְפַהֲלָהּ? מִיַּד פֶּרֶשׁ מֵאַשְׁתּוֹ.
 וְשִׁתְּי רִיחֹת נְקֻבוֹת הֵיוּ בָּאוֹת וּמִזְדַּוּוּנֹת
 עִמּוֹ וְהוֹלִידוּ. וְאוֹתָם שְׁהוֹלִידוּ הֵיוּ
 הַמִּזִּיקִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְנִקְרְאוּם נְגַעֵי בְּנֵי
 אָדָם, וְאַלְהָ מְסִיתִים בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹרִים
 בְּפִתַח הַבַּיִת וּבְבוֹרוֹת וּבְכַתְּבֵי הַכֶּסֶף. וְעַל
 כֵּן בֶּן אָדָם שָׂנֵמְאָא בְּפִתַח בֵּיתוֹ הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ שְׂדֵי בְּכַתְרִים עַלְיוֹנִים, כְּלָם

עֲרוֹת אַחֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה. רַבִּי חֵיָא
 פָּתַח, וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֹתוֹ בֵּת
 אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְגו'.
 שֵׁם שְׁנַיִנֵן, מָאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה פֶּרֶשׁ אָדָם
 מֵאַשְׁתּוֹ וְלֹא הָיָה מוֹלִיד. מִשְׁהַרְגֵּ קִינ אֶת
 הַכֵּל לֹא רָצָה אָדָם לְהוֹדוּג עִם אֶשְׁתּוֹ.
 רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִשְׁעַה שְׁנַגְזְרָה עָלָיו וְעַל
 כָּל הָעוֹלָם מִיתָהּ. אָמַר, לְמָה אֲנִי אוֹלִיד

וְאֶת־רַחֲקֵן מִנִּיהַ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים צא) וְנָנַע לָא יִקְרַב בְּאַחֲלָדָּ. מָאי וְנָנַע לָא יִקְרַב. אֵלִין נְנַעֵי בְּנֵי אָדָם.

וְתֵאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְנַחַת אָדָם בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, בְּדִיוֹקְנָא קְדִישָׁא, וְחִמּוּ לִיהַ עֲלָאי וְתַתָּאי, בְּלָהוּ קְרִיבוּ גַבִּיהַ, וְאִמְלִכוּהוּ עַל הַאי עֲלִמָּא. בְּתַר דְאַתָּא תוּיָא עַל חוּתָה, וְאַטִּיל בְּהַ זֹהֲמָא, לְבַתָּר אֹלִידַת קִין. מִתַּמָּן (ס"א גְּתִיחָסוּ) נְתַתִּיבוּ כָּל דְרִין חֲיִיבִין דְעֲלִמָּא. וּמְדוּרָא דְשִׂדִין וְרוּחִין, מִתַּמָּן אֲשַׁתְּכָחוּ, וּמִסְטָרוֹי. וּבְגִינֵי כְּדָ כָּל רוּחִין וְשִׂדִין, פְּלִגּוּתָא אִית בְּהוּ מִבְּנֵי נְשָׂא דְלַתְתָּא, וּפְלִגּוּתָא מִמְּלֵאכֵי עֲלָאי דְלַעִילָא. וְכֵן כַּד אֲתִילִידוּ מֵאָדָם אֵינּוֹן אַחֲרֵינִין, בְּלָהוּ אֲשַׁתְּכָחוּ כְּהַאי גִּוּוּנָא, פְּלִגּוּ מִתַּתָּאי, וּפְלִגּוּ מֵעֲלָאי.

לשון הקודש

את קין, ומשם (גְּתִיחָסוּ) נְתַתִּיבוּ כָּל דוֹרוֹת הַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם. וּמְדוּרַת הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת מִשָּׁם נִמְצְאוּ, וּמִצְדוֹ. וּמִשׁוּם כְּדָ כָּל הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת, חֲצִי יֵשׁ בְּהֵם מִבְּנֵי אָדָם שְׁלֹמֶטָה, וְחֲצִי מִמְּלֵאכִים עֲלִיוֹנִים שְׁלֹמֶעֱלָה. וְכֵן כְּשֶׁנּוֹלְדוּ מֵאָדָם אוֹתָם אַחֲרֵיכֵן, כָּלֵם נִמְצְאוּ כַּגִּוּוֹן זֶה – חֲצִי מִתַּתִּיבִינִים, וְחֲצִי מִהַעֲלִיוֹנִים.

בוֹרְחִים וּמִתְרַחֲקִים מִכֵּנּוּ. זֶהוּ שְׂכַתּוּב (תהלים צא) וְנָנַע לָא יִקְרַב בְּאַחֲלָדָּ. מַה זֶה וְנָנַע לָא יִקְרַב? אֵלּוּ נְנַעֵי בְּנֵי אָדָם. וְלִמְדֵנוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׂרַד אָדָם בְּדִיוֹקֵן עֲלִיוֹן, בְּדִיוֹקֵן קְדוּשָׁה, וְרָאוּ אוֹתוֹ עֲלִיוֹנִים וְתַתִּיבִינִים, כָּלֵם קְרָבוּ אֵלָיו וְהִמְלִיכוּהוּ עַל הָעוֹלָם הַזֶּה. לְאַחַר שְׂבָא הַנְּחָשׁ עַל חוּתָה וְהִטִּיל בְּהַ זֹהֲמָה, אַחַר כְּדָ הוֹלִידָה

בְּתָר דְּאֲתִיְלִידוּ מֵאָדָם, (ס"א אֲמַדְרֵנוּ לִיָּה קֶצֶת מֵאֵינֹן רוּחִין דְּנִפְקוּ
 מֵתִיאֻבְּתִיה בְּחֶלְמָא) **אוֹלִיד מֵאֵינֹן רוּחֵי בְּנֵתָן,**
דְּדַמֵּן לְשִׁפּוּרוּ דְּעֵלְאִי, וְלְשִׁפּוּרוּ דְּתַתְּאִי. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (בראשית ו) **וַיֵּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת פְּנוֹת הָאָדָם**
כִּי טוֹבוֹת הֵנָּה וְגו', וְטָעַן כֹּלָא בְּתַרֵּיהוּ. וְחַד דְּכּוּרָא
אֲשַׁתְּבַח, דְּאָתָא לְעֶלְמָא מְרוּחִיה דְּסִטְרָא דְּקִין,
וְקָרוּן לִיָּה תּוּבַל קִין. וְחַדָּא נּוֹקְבָא נִפְקַת עֲמִיָּה, וְהוּוּ
בְּרִיין טָעָאן בְּתַרְאָה, וְאֲתַקְרִי נַעֲמָ"ה. מִיָּנָה נִפְקוּ
רוּחִין וְשִׁדִּין אַחֲרֵינֵן. וְאֵינֹן תְּלִיין בְּאִירָא, וְאוּדְעִין
מַלְיִן לְאֵינֹן אַחֲרֵינֵן דְּשִׁכְיַחִין לְתַתְּא.

וְדָא תּוּבַל קִין, אֲפִיק זַיְיִי קִטּוּלָא לְעֶלְמָא.
וְדָא נַעֲמָה אַתְרֵגִישַׁת בְּרִיגִישָׁהָ,
וְאֲתַדְבַּקַת בְּסִטְרָהָ. וְעַד כְּעַן הִיא קִימָא,
וּמְדוּרָהָ בֵּין רִיגִישֵׁי יַמָּא רַבָּא, וְנִפְקַת וְחִיבַת

לשון הקודש

וְנִקְרָאת נַעֲמָ"ה. מִמְּנָה יֵצְאוּ רוּחוֹת
 וְשִׁדִּים אַחֲרֵים, וְהֵם תְּלֹוּיִים בְּאִוִיר
 וּמוֹדִיעִים דְּבָרִים לְאוֹתָם אַחֲרֵים
 שְׁמַעוּזִיִּים לְמַטָּה.

וְתּוּבַל קִין הֵנָּה הוֹצִיא כְּלֵי זֶן לְהַרְג
 לְעוֹלָם, וְנַעֲמָה הוּוּ הַתְּרַעֲשָׁה בְּרִגִישָׁה,
 וְנִדְבַקָה בְּצַדִּיקָה. וְעַד עַכְשָׁו הִיא קִימַת,
 וּמְדוּרָהּ בֵּין שְׁאוֹן הַיָּם הַגְּדוֹל, וְיוֹצֵאת
 וְצוֹחֶקֶת עִם בְּנֵי אָדָם, וּמֵתְחַמַּמַת מֵהֵם

אַחַר שְׁנוּלְדוּ מֵאָדָם, (תּוֹרָה לֹו קֶצֶת מֵאוֹתָן רוּחוֹת
 שְׁיֵצְאוּ מִתְּשׁוּקָתוֹ בְּחֶלְמוֹ) הוֹלִיד מֵאוֹתָן רוּחוֹת
 בְּנוֹת שְׂדוּמוֹת לִיפֵי הָעֲלִיוֹנִים וְלִיפֵי
 הַתְּהַתּוֹנִים, וְעַל זֶה כְּתוּב, (בראשית ו) וַיֵּרְאוּ
 בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת פְּנוֹת הָאָדָם כִּי טוֹבֹת
 הֵנָּה וְגו', וְטָעוּ כָּלָם אַחֲרֵיהֶן. וְזָכַר אַחַד
 נִמְצָא שֶׁבָּא לְעוֹלָם מְרוּחוֹ שֶׁל צַד קִין,
 וְקָרְאוּ לוֹ תּוּבַל קִין, וְנִקְבְּהָ אַחַת יֵצְאָה
 עֲמוּ, וְהִיוּ הַבְּרִיּוֹת טוֹעִים אַחֲרֵיהָ,

בְּבִי נָשָׂא, וְאֶת־חַמְמַת מְנִייהוּ בְּחֶלְמָא, בְּהֵהוּא
 תִּיאֹבְתָא דְּבַר נָשׁ, וְאֶת־דְּבַקַת בֵּיהּ. תִּיאֹבְתָא
 נְטִלַת וְלֹא יִתִיר. וַיִּמְהֵהוּא תִיאֹבְתָא אֶת־עֲבֶרַת,
 וְאַפִּיקַת זַנִּין אַחֲרֵינִין לְעֶלְמָא.

וְאַלִּין בְּנִין דְּאוֹלִידַת מִבְּנֵי נָשָׂא, מִשְׁתַּפְּחִין לְקַבְּלֵי
 נוֹקְבֵי בְּנֵי נָשָׂא, וּמִתְעַבְּרִין מְנִייהוּ, וְאוֹלִידִין
 רוּחִין, וּבְלֵהוּ אֶזְלִין לְלִילִית קַדְמִיתָא, וְהִיא מְגַדְּלַת
 לוֹן. וְהִיא נִפְקַת לְעֶלְמָא, וּבְעֵיא ^(דף ע"ז ע"א) רַבִּייהָא,
 וְחַמַּת רַבִּי בְּנֵי נָשָׂא, וְאֶת־דְּבַקַת בְּהוּ, לְקַטְלָא לְהוּ,
 וְלֹא־שְׁתַּאֲבָא בְּרוּחֵיהוּ דְּרַבִּי בְּנֵי נָשָׂא וְהִיא אֶזְלַת
 בְּהֵהוּא רוּחָא ^(נ"א רבֵיא), וְאַזְדַּמְּנָן תַּמָּן תְּלַת רוּחִין
 קַדִּישִׁין, וְטָאֲסִין קַמָּה, וְנִטְלִין הֵהוּא רוּחָא ^{(נ"א}
^{רבֵיא)} מִנָּה, וּמְנִיחִין לֵיהּ קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְתַמָּן מִתְנַלְפֵי ^(ס"א מִתְנַלְפֵי) קַמִּיהּ.

לשון הקודש

תינוקותיה. ורואה תינוקות של בני אדם
 ונדבקת להם להרג אותם, ולהשאב
 לרוחות תינוקות בני האדם, והולכת עם
 אותה הרוח (תינוק), ומזדמנים שם שלש
 רוחות קדושות, ושסים לפניה, ונטלים
 ממנה אותה הרוח (תינוק), ומניחים אותה
 לפני הקדוש ברוך הוא, ושם נחקקים
 (לומדים) לפניה.

בחלום באותה התשוקה של אדם,
 ונדבקת בו. תשוקה היא נוטלת, ולא
 יותר. ומאותה תשוקה היא מתעברת,
 ומוציאה מינים אחרים לעולם.
 והבנים הללו שמוליכה מבני
 אדם נמצאים כנגד נקבות בני האדם,
 ומתעברות מהם ומולידות רוחות, וכלם
 הולכים אל לילית הראשונה, והיא
 מגדלת אותם. והיא יוצאת לעולם ורואה

בְּגִינֵי בֶן אֹרֵייתָא אֶזְהַרְתָּ לְהוּ לְבִנֵי נָשָׂא,
וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוּשִׁים וְדָאֵי. אִי
אֶשְׁתַּבַּח בְּרֵן נָשׁ קְדִישָׁא, לָא מִסְתַּפִּי מִינָהּ, דְּכִדִּין
זְמַן קְדָשָׁא בְּרִידָהּ הוּא לְאֵלִין תְּלַת מְלָאכִין קְדִישִׁין
דְּאֶמְרָן, וְנִטְרִין לִיהּ לְהֵהוּא רַבִּינָא, וְהִיא לָא יִכְלָא
לְאֶבְאֶשָׁא לִיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים צא) לָא תֵאָנְהָ
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לָא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךְ. מָאֵי טַעְמָא לָא
תֵאָנְהָ אֵלֶיךָ רָעָה. בְּגִין כִּי מְלָאכִין יַעֲוֶה לָךְ,
וְכְּתִיב (תהלים צ) כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלַטְהוּ.

דָּאֵי בְּרֵן נָשׁ לָא אֶשְׁתַּבַּח קְדִישָׁא, וְאֶשְׁלִיף רוּחָא
מִסְטָרָא דְמִסְאֲבָא, בְּדִין הִיא אֶתְיָא וְהִיכַת
בִּיהּ בְּהֵהוּא רַבִּינָא. וְאִי קִטְיִלַת לִיהּ, אֶשְׁתַּאֲבַת
בְּהֵהוּא רוּחָא, וְלָא תַעֲדִי מִנִּיהּ לְעֶלְמִין. וְאִי תִימָא
אֵינּוּן אֶחְרַנִּין, דְּקִטְיִלַת לִוְן, וְאֶזְדַּמְנוּ קַמָּה אֵינּוּן
תְּלַתָּא קְדִישִׁין, וְנִטְלִין מִנָּהּ הֵהוּא רוּחָא, הָא לָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּאֶהְלֶךְ. מַה הַטַּעַם לָא תֵאָנְהָ אֵלֶיךָ
רָעָה? מִשּׁוּם שְׁכִי מְלָאכִין יַעֲוֶה לָךְ.
וְכְּתוּב כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלַטְהוּ.

שָׂאֵם אָדָם לָא נִמְצָא קְדוּשָׁא, וְשׁוֹלֵף רוּחַ
מִצַּד הַטְּמֵאָה, אִזִּי הִיא בָּאָה וְצוֹחֶקֶת עִם
אוֹתוֹ תִּינוּק. וְאִם הִיא הוֹרְגַת אוֹתוֹ, הִיא
נִשְׂאֶבֶת לְאוֹתָהּ הַרוּחַ וְלֹא זָוָה מִמֶּנָּה
לְעוֹלָמִים. וְאִם תֹּאמַר, אוֹתָם הָאֶחְרִים

מִשּׁוּם כֶּן הַתּוֹרָה מְזַהֶרָה אֶת בְּנֵי
הָאָדָם, וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוּשִׁים,
וְדָאֵי. אִם נִמְצָא אָדָם קְדוּשָׁא, לָא פוֹחַד
מִמֶּנָּה, שְׂאִז מְזַמִּין הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא אֶת
אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים
שְׂאֶמְרָנִי, וְשׁוֹמְרִים אֶת אוֹתוֹ הַתִּינוּק,
וְהִיא לָא יְכוּלָה לְהַרְע לּוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוּב
לָא תֵאָנְהָ אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לָא יִקְרַב